

1866

Kassa, márczius 5.

1865.

FELVIRÁDOK

Harmadik évfolyam

19. szám.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.
Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felolós szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
Bánóczy Ferencz.
Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.
Bélyeg díj: minden beigtatás után külön 30 kr.
Nyilttér soronkint 12 kr. o. é.

Néhány szó társadalmi viszonyainkról.

(Folytatás.)

Né p ü n k. Ez boldogabb lehetne Európa legtöbb talán minden államaiban lakó népnél, s talán boldogabb is. Ne vegyük itt példányul a legszegényebb vidék népét, hanem országunk népének többségét. Azon ruha, melyet visel ha nem is csupa posztóból áll, a téli felöltő, guba, szűr és bunda talán még jobb és czélszerűbb azon öltözékekénél, melyeket a szomszéd civilizáltabb nemzetek népe visel, az pedig, hogy nyáron pongyolább más nemzetekénél, a benne teljesített szokott munkához s a nyári hőséghez van alkalmazva, s hogy az illemnek megfelel-e? az csak az aesthetikai fogalmaktól függ. En legalább még nem láttam sem rajzban, sem valóságban népviseletet, melyért méltó lenne népünknek a magától cserében adni. Étkelés tekintetében pedig már éppen semmi kívánni valója nincs hátra, mert többet és jobbat eszik, mint Európának talán minden népe. Hátra van-e tehát még valamiben? igen is a művelődésben, — s e helyen a népnevelésről kellene értekezni. Ne gondolja senki, mintha ennek szükségét be nem látnám, vagy mindazon törvényhozási és közhatalosi intézkedések sürgősségét félre ismerném, melyeket tüzetesen azért nem sorolok elő, mert azokról nagyobb mérvben és sikeresebben gondoskodni és intézkedni a törvényhozás köréhez tartozik, — csak két megjegyzésre szorítokozom ez alkalommal. Az első az: miszerint a művelődésben tulajdonképen nincs népünk oly nagyon hátra mint azt gondolnók, mert mind arra nézve, mit gazdálkodásában, s egyéb életszükségeiben tudnia kell, sok természetes eszénél, higgadságánál, s hagyomány tapaszatlásánál fogva, majdnem minden kellő tudomással bír. Azt nem is említve, miszerint hazánk több vidékein terjed már a művelődés a nép közt is, melynek statisticáját a Vasárnapi ujság legjobban tudná a népből előfizetőinek neveivel kimutatni. Másik megjegyzésem az, miszerint népünknek van egy bizonyos mértékben idegenkedés, sőt némely vidéken mélyebben is gyökeres bizalmatlanság a miveltségi iránt. Ennek világos jelenségei majd minden hivatalos, és főleg urbéri rendezési eljárásoknál tapasztalhatók, melyek közül leg-szomorítóbb az, miszerint a telkek felszabadítását nem azoknak tulajdonítja, a kiktől az valóban eredett.

Ne félünk ezek most ennek okait, habár nem igen távol vannak, de igyekezzünk mindaddig, résztvevő humanus és szives bánásmóddal enyhíteni azt, míg tehetségünkben lesz alkalmasabb módszereket a törvényhozás és a közélet által alkalmazhatni, a népnevelés e részben nem az egyedüli palladium, tettekkel és nem mondott vagy írott szavakkal kell e részben meggyőzőleg hatnunk, s minden e részben alkalmazható eszközök közt legtöbb eredményt várhatunk a közéleti élet rendezésétől, és egyedül tőlünk miveltségi irántól függő valóságától. S itt azt kérdezhetné valaki, hogy hát miért nem lett az eszme a lefolyt évtizedben pártolást? Ugy hiszem azért, mert megyei közélet nélkül kellett vala életbe lépnie, s talán ez utóbbit helyettesíteni. De nem folytatom, mert ez uton azon térre jutnék, mely e lapok előtt nyitva nem áll.

Általában tehát lehet reményünk, hogy népünk, mely azon szerencsés helyzetben van, hogy sok más nemzetekéhez képest egy valódi Chanaanban lakik, mely általában nincs túlnépesedve, melynek birtoka az ugynevezett telkek és telekrészek az ezentul is szentul és illetlenül fentartandó törvényes mértéken alul vagy nem, vagy kevés esetben, de az egy nyolczadon alul sehol sem lévén eldarabolva, azt okszerűen kezelheti, annak adóját könnyen viseli, azonkívül kész pénz fizetésért mindig kap munkát, vagy szolgáltatást is, melyben, bátran lehet mondanom, proletarius nincs, mert

még az árvák is amint ludat tudnak őrizni, már szolgálatot kapnak, ezen nép mondom szerencsés és boldog lehet, ha általában egész hazánk állapota anyagi és szellemi tekintetben közőhajunk szerint virul fel, és szilárdul meg.

MATOLAY VICTOR.

(Folytatása következik.)

Juhtenyésztés.

II.

Éghajlati és helyi viszonyok befolyása.

Vonatkozzal a fenti viszonyokra szabály gyanánt szolgálhat mindenkor, hogy mérsékelt égaj alatt száraz és egészséges legelő, de kevésbé termelő téli takarmányozás mellett legczélszerűbb a nemes merinó-juh egyik válfaját az electoral-fajt tenyészteni; hason körülmények, de valamivel gazdagabb legelő, s dúsabb téli takarmányozás mellett a negretti-faj juhok; meleg égaj, dús de kevésbé egészséges legelő s termelő téli takarmányozás mellett a hús juhok; zordon égaj, terjedelmes de sovány legelő, s csupán életfentartó takarmányozás mellett a kurta és hosszú gyapjas parlagi fajtakat.

Ha a juhtenyésztési szabályokat figyelembe vesszük, s nem követjük a hagyományos szokásokat, minden esetre jelentékenyebb jövedelmet fognak nyújtani nyájaink, s ezzel kapcsolatban a különböző fajtak állandóságát — mint a juhtenyésztés egyik főtenyezőjét — bizony elérhetjük.

Haszon czél lebegvén szemünk előtt, vegyük tekintetbe az éghajlati és helyi viszonyoknak alárendelt termények minőségét, és miután épen e tekintetben különböznek a juhajták egymástól, ösmerkedjünk meg azon fajkkal, melyek meglévő tulajdonságaik vagy okszerű keresztezés mellett haszon czélunknak leginkább megfelelnek.

A juhajták ösmeretése.

Tév-utakon bolyonguánk, ha kutatók azt, hogy vajjon sokféle juh-fajtánk ugyan azon egy ősfajtól származnak-e,*) mire nézve még a szaktudósok sincsenek mai napig tisztába, — szükséges azonban legalább főtőlag megösmerkednünk ez egyes fajtak eredetével, melyek világot vetnek a munkás emberi ész alkotó erejére, s kézzel fogható igazság gyanánt tüntetik fel, hogy bár Spanyolország eredeti hazája a mostan létező különböző fajta nemes birkáknak, mindazáltal voltak nemzetek kik önhasznuk előmozdításától vonzatva gyorsan felül-emelkedtek a hagyományos egyformaságon, s a különben több országok és tartományok jólétét előmozdító spanyol juhtenyésztést alapjában megingatni tudták, mint a melyről nyilvános tanúságot szolgáltatott többek közt a szász nemzet is.

Azon juhajták közt, melyek bennünket közelebből érdekelnek, első helyen állanak a spanyol merinók, s ezt követik a róna vidéki vagy lapályi fajtak, s a különböző test alkatu parlagi vagy helybeli fajtak.

Spanyolországban három fő fajra osztattak meg a juhok, jelesül: Churos, Amerinados, és Merinósokra, de a három közt az utóbbi képezte egyszersmind a legnevezetesebb fajt, melynek a többek közt ismét két kitünő alfaját kell megkülönböztetni, nevezetesen: az Escorial és negretti fajtakat, melyek száraz földünk majd minden tartományába elterjedvén, részint megtartották eredetiségüket, részint más honbeli fajokkal történt keresztezés által, tőlük számtalan rokonfajok keletkeztek a szerint: a minő befolyásokat gyakoroltak a tenyészítés felett az egyes gazdasági vagy egyéni viszonyok.

A Spanyolországban dúló háboruk tartama alatt nagy hanyatlást szenvedett a juhtenyésztés is, de különösen az Escorial királyi palotához tartozó nyájak végképpen elenyésztek, vég pusztulásukat megelőzőleg azonban nagyon elterjedtek Szászországban, hová 1765. évben Xavie választó fejedelem (Elector) idejében pár száz darab s a leghíresebb nyájából kiválasztott juh

*) Több s. aktudósok munkájából hatván következtetést, s valóságossággal határoz, hogy az Ásiában tenyésző vad juhtól és nem az afrikai Algiritól származnak, s az ugyancsak Ásiában élő kecskék és zerge ösözvevényedéséből származott kecskevel egy nembe épen nem sorolhatók B P.

származott. A tenyészítés felett egy, a fejedelem által kinevezett több tagu — bizotmány örködött, s az okszerű kezelés s éber figyelemnek tulajdonítható azon dicséretes előmenetel, mely a szász juh-tenyészést annyira jellemzi, de főleg kedvező hatást gyakorolt a tenyésztő közönségre a fejedelem abbeli bölcs intézkedése, hogy a tenyész apák szaporodtával díj nélküli hágatást eszközöltetett a tenyésztők érdekében s olcsó áron bocsájtotta a tenyész-apákat eladás alá, minden módon lendületet öhajtván adni a Szászországra annyira fontossá vált juhtenyésztés és nemesítésnek.

Kétségtől gazdag eredményhez vezetett Szászországban, már az első kísérlet is, azonban a czélba vett tenyészítés szilárd alapot csak 1777. évben nyert, a midőn újból hozatott az uralkodóház Spanyolországból finom merinó juhokat, s eltérve már ekkor a spanyolországi juhtenyésztési elvektől, csupán egy czél felé törekedtek, elérendők a gyapjában a kor igényeinek megfelelő lehető legmagasb finomságot. — Peldás buzgalmat fejtöttek ki e téren az egyes tenyésztők is s mihamar nemesak közbámulatot gerjesztett a szászországi gyapju termelésből nyert haszon, hanem a választó fejedelem uradalmába okszerűen tenyészített — s az eredeti már sokban felül muló — juhok magukra vonták a külföld ösves figyelmét s innen terjedtek el aztán Némethonba valamint származtak honunkba is. Electoral faj név alatt, megtartván nevüket mai napig is.

Az osztrák birodalomba Mária Terézia uralkodása alatt 1775-ik évben hozattak be a Spanyol merinó juhok, s folytatóságos beszerzések s figyelmes tenyészítés mellett, néhány évtized alatt nagy mérvben terjedt ki a nemesebb juh-tenyészítés a császárság minden tartományába, s ez által honunkba is. Meg kell azonban jegyezni, hogy míg Szászországban kiválólag az escorialféle fajuak szaporítottak, addig az osztrák birodalomban inkább csak a negretti-féle fajtak terjedtek el, s onnan származik az Electoral — innen az Imperial (császárféle) gyapju nevezet. BODNÁR PÉTER.

A műveltség haladása.

I.

Mindenütt a műveltség óriás előhaladásáról beszélnek, mindenütt rajongva említik századunk nagymérvű felvilágosodását.

Az öskor — mondják sokan — a sötétség országa, melyben hasztalan keresnénk miveltséget, a középkor szintén nem mutat föl valami nagyot, valami csodálatra méltót, — csak a 19-ik század azon kor, mely kétséssé teszi e kérdést: vajjon fog-e az emberi miveltség egy nagyobb, dicsőbb kort elérni mint a jelen? Ezt mondják sokan, de szabad-e ily hamar, ily gondtalanul itélnünk? Szabad-e e közmondás mellett „mindenki a maga házáat dicséri” az előbbi századok árán saját századunk dicsőségét megvásárolni?

Igaz ugyan, hogy pár évtized alatt századokat szegyenítettünk meg, hogy oly erővel rendelkezhetünk, a minőket mi birni magunk sem sejtettünk; igaz továbbá, hogy az emberi szellem röpkedése oly határokat lépett át, melyeken áthatolni még csak évtizedek előtt is tiltva volt, hogy magasra vágyó lelkünk nem elégedve meg, a természet földi csodáit szemlélni, felszállt a csillagok körébe, megmérte pályafutásukat, onnan pedig felmért repülni az égbe, az Isten trónusához, bizonyosságot szerezni magunknak arról, a mi legszentebb, a legdicsőbb. A gondolat leszállt földünk mélységeibe és onnan felemelkedett az istenséget kutatni! De ki tudja sajátunk-e az a mire oly büszkék oly kényesek vagyunk és nem az általunk megvetett ókor eszmeszüleménye-e?

Meggondoltuk e hogy az ó és középkor is birt oly férfakkal, kiknek neveit mi csak csodálva említhetjük, oly találmányokkal, melyek alapját teszik a mieinknek, me-

lyek nélkül talán rájuk sem jöttünk volna minden tevé-
lágosodásunk dacára is.

Kik voltak Anaxagoras, Pythagoras, Aristoteles,
Plato a görögöknél — kik voltak Augustus és Hadrian
császárok magasreptű költői és kitűnő jogászai? Homer,
Heriodot, Hesiod, Ovid, Horác, Cicero, Caesar hol vagy-
tok és mit szóljak még Abellárdiol, mit a verulami gróf-
ról, — szent Ágoston és Tamás roppant tudomá-
nyairól?

Az igazán nagy lélek előtt semmi nem csekély;
Isten megemlékezik a por utolsó férgéről is — mondja
Plato. Egyiptom roppant épületei — mint mind megannyi
műrekek nem ragadnak-e bámulatra; tudjuk-e azt,
hogy a napórát a gyújtóüveget, a feeskendőket, a föld-
tekét már 5 századdal Kr. előtt ösmerték, hogy Archi-
medés a híres syracusi geomethricus mit és mennyit
talált föl? . . . Az eszmét, a magot öröklöttük és csak
az eszközöket tekintve keveseknek ezek által jutottunk
valami hasznos és czélszerűnek feltalálására. A fogal-
mat ők adták — ők fáradoztak az eszmék felderítésén,
és — mi ittuk meg az arát. Így vagyunk a bölcsészettel
is. Már a közéletben megkivánjuk, hogy az emberi kor
évei szerint hozza létre eszméit és tetteit; összeha-
sonlítván tehát az emberi műveltséget — mely alakulá-
sában kelet bölcsőjében ringatott kisdéd volt, a folyást
öregbűl emberi koral: nagyon természetesnek talá-
landjuk, hogy századunk az előbbi korhoz aránylag oly
magasan áll. Ez természetes és jogos. Kárhoztatunk
tehát épen nem lehet az előbbi időket, mert mint Mirza
Schaffgen szépen mondja:

A durva kéz hasztalan fog
A szép után nyulni,
A gyémánt csak gyémánttal fog
Fényesre simulni.

Durvának tehát mondhatjuk a műveltség kezdő korát
mert nem voltak eszközei, de nem „tehetetlennek“, „sö-
tétnek“ mert ki tudja festékeink, vésűink, gépeinkkel
mit és mennyi dicsőt hozott volna létre ezen kor! . . .

Lassu léptekkel haladt az emberi műveltség fejlő-
dése és ki tudja hol állapodik meg? . . . B. K.

A vizgyógyászat érdekében.

(Folytatás.)

IV.

Nincs oly vegyszer, melynek az ép és beteg testre
gyakorolható befolyását természettudósaink és tudomá-
nyos orvosaink részletesen ne fűrkésztek és alapvona-
saiban kellőleg ne körvonalozták volna. A meleg és hi-
deg (a melegség különböző fokozatainak) élettani hatá-
sát azonban mindeddig nem körvonalozták kellően, bár
szerkezetünk semmi behatásnak nincs oly általánosan
kitéve, sőt alátelve, mint a meleg és hideg behatásának,
nemcsak azért, mert ez minden test, minden anyag-pa-
rány halmazaiiban közvetlen változásokat idéz elő, ha-
nem főképp azért, mert ez oly nagymérvű behatást gya-
korol az idegzetre, miszerint bátran elmondhatjuk, —
hogy ennek működése a mérsék változatai által ve-
zényeltetik — s így általunk is vezényelhető a testi
s lelki tehetségek kifejtésére nézve ártalmasan vagy
kedvezőleg.

Vezényeltetik pedig az idegzet működése a hő-
mérsék változatai által, mert az idegzet működése az
idegfolyam által tényeztetik, mely villanydelejes folyam
bár az élenyűs vérből választatik el s az izmok műkö-
désénél rendszeren az agytól kifelé hullámszik, mint elec-
tromotor — de a légmérsék változatainak annyira kivan-
telve, hogy általa felemészthető vagy sokszorozható.
Felemészthető az emberi szerkezet bel- s kül mozgalm-
ainak tényezője az idegfolyam a melegség folytonos
elvonása (p. o. folytonos hideg vízbeni állás) által
annyira, hogy ha épen akarnánk, általa az állati meleg-
séget, az életet is meglehetne szüntetni. Sokszorozható
viszont a melegségi fokozatok czélszerű változtatásánál
fogva, — mert mint újabb észleletek s finom villanymér-
eszek által kétségkívül tétetett: a hőmérsék változása
az emberi testben (is) jelentékeny villamárámot nemz,
fejt ki, mely az idegzet munkásságát felfokozza.

Minő hatása van a folytonos hőségnek az ideg-
zetre, testre és lélekre? bőven s világosan láthatjuk a
tropusok alatt lakó népeken, sőt hazánk azon elkényesz-
tetett gyermekein is, kik folytonos tropusi melegben
öriztetnek nehogy meghűljenek! Minő hatása van az emberi
szerkezetre s tehetségekre a folytonos hidegmérséknek?
erre nézve világos példákat szolgáltatnak az északi kör-
vonalok közelében lakó népek (Siberiában, Kamcsatká-
ban, Grönlandban, stb.) s azon beteges egyéniségek, kik
a vizgyógyászat elveit félre érve, folytonosan ovakod-
nak a mérsék minden változataitól; rendszeren „pinze
mérséklettel“ és az ezzel járó „pinzeléggel“ környezik
magukat. Köznapi tapasztalatainkból évezredek óta láthat-
juk, hogy sem testi sem lelki fejlődésünkre, sem egész-
ségünk fenntartására, egyik tulság sem kedvező, de a vil-
lámáramok mint említők csupán a mérték változásai által
idéztetnek elő — pedig ezek az idegműködés tényezői.
Minő hatása van a bár tulságokba csapkodó válto-

zatoknak? mennyire megedzik ezek a test és lélek ta-
hetségeit; mennyire felfokozzák a tevékenységet és
letterőt? erre nézve világos példát nyujtanak Európa
népei — bár ezek közt is számtalan egyes kivételek ta-
lálkoznak — kivételek: példányai az ügytelenségnek
és puhaságnak azon mesterséges életmódok következté-
ben, melyek okai társas viszonyainkban s éheltensé-
günkben (miszerint a természet által nyujtott kétélű fey-
vereket többnyire önkárunkra fordítjuk) keresendők.

KUBINYI LAJOS.

(Folytatása következik.)

Ujdonságok.

* U n g h v á r o t t orosz lapot (nem politcail)
akarnak megindítani, melynek tartalma és beosztása kö-
vetkező lenne. Értekezések a nemzet művelődésére ható
eszközökről, különösen a tanintézetekre vonatkozólag.
Gazdaszat és kereskedelem. Elmékedések a polgári s
egyházi előjárások intzkezdéseiről. A hit s erkölcs
iránti elmékedések. A szépirodalom és költészetre vo-
natkozó vezérfonal. Ország-birodalmi ujdonságok. Érte-
tetések az orosz vidékekről sat. A lap megjelenne
havonként kétszer. Szerkesztői: Homicskov Sándor
szolgabíró, Terleczi Vladimir bereznai humen, Lyachov-
vics Vazul theol. tanár, Mondok János sem. rector, s
tanár. Sztripszky Mihály szszéki jegyző. Danilovics Já-
nos, Gerevics Antal, Csaszin József, Szabó Cziril áldo-
zárók. Előfizetési ára egy évre 4 frt. — Hogy megin-
dulhasson 400 előfizetőre van szükség.

* Kassán még mindig farsangolnak. Folyó hó 2-án
a Bankón volt valami dinomdánomféle dárídó, de hogy
mennyit jövedelmezett valamely szent czélra ezen böji
multság — arról még értesítést nem kaptunk.

* R ó n a y Gyula a kassai színház legkitűnőbb
tagja a napokban fog vendégszerepelni Miskolczon. —
Jeles színművésznök bizonyára ki fogja nyerni a mis-
kolczi művelt közönség teljes meglegedését.

† S. A. - U j h e l y b ő l Olesváry József h. ügyvéd
halalát jelentik. Áldás poraira!

-r- A Népkertészet hetilap 4-ik száma is megkül-
detett a helységek jegyzőségeinek. Kérdés el van-e
érve a czél az által, hogy e lap a jegyzőségek kezéhez
juttatik, s az iskola tanítók, kiknek különösebb hivatá-
suk a gyermekek képzésénél a kertészet ismertetése is
— nem kapnak lapot. Sok jó czél tévesztve van, mert
az irány nem volt jó. (Beküldetett.)

TÁRGA.

Magyar-szláv népdalok,

fordítá:

LEHOCZKY TIVADAR.

III.

Sárosi dal.

Befagyott a T a p o l y,
Sikosok az utok;
E földön legszebbek
A sárosi lányokkák.

Nem nőszülök meg csak
Százéves koromban
Azon a kis lánykán
Megboszulom magam.

IV.

Ültetem egy cseresznyefát téiben,
Hogy megfogant, megadta az Isten.

A fa kezdett gyökereket verni,
Én kezdettem szép lányokra nézni.

A fa kezdett szépen fejlődezni,
Én kezdettem lányok után menni.

A fa kezdett szépen virágozni,
Én kezdettem lányokhoz tapadni.

A fa kezdett gyümölcsöt teremni,
Én kezdettem lányokat — ölelni.

Kalászkok Magyarország történetéhez

közli: LIBERTINY GUSZTÁV.

Bocskay István alatt 1606-ban Április
24-től Május 11-ig Kassán, a szövetséges
Karok és Rendek által tartott ország-
gyűlés naplója, melyet Schreiber Mihály
sz. kir. Korpona Város követe küldőivel
közölt:

III.

(Folytatás.)

Április 26-ik napján tartott gyűlés, azokra irány-
zott beszéddel vette kezdetét, a kik a mostani háborúban
néhány szenvedett viszontagságok miatt, a németek ural-
mát és az előbbi állapot visszaállítását ismét óhajtanák,
összehasonlítva őket a pusztában bolygó és Egyiptomi
vereshagymával lehető zsidókkal, mire a Karok és Ren-
dek nyilatkoznak egykedvűleg tűrni azt, a mi az isten
akarajából és határozatából nélkülözhetlenül követke-
zik. Azután a lovas hajdúk elszállásolásáról folyt a tár-
gyalás, a kik száma körülbelül 20,000 rug. Kapitányai
pedig következők: Rákóczy Lajos, Dengelegy Mihály,
Dessölyf János, Eleki János, Kéméndi Mihály, Dekényi
András, Magyar István, Rácz Benedek, Horváth István,
Káli Pál, Káli Vincze, Rácz János, Rácz Ábrahám, Nagy
Ambrus, Gónczy György, Buday Mátyás, Ujváry Mik-
lós, Ujváry Imre, Kecskés András, Kapi György, Jan-
csy Pál, Gagy György, Somogyi György.

Április 27-én Illésházy jelentése ujonnan tárgyal-
tatott, mely alkalommal panasz emeltetett, hogy Illé-
sházy kellenél tovább ment, noha teljes felhatalmazása
nem volt. Azután a Kancellár a budai Basa Alibégnek
levelét olvasta fel, melynek tartalma következő: „a ró-
mai császár folytonosan békét kér tőlünk, mely czéllal
az ő követi levelekkel telt tarisznyát kézbesített nekünk,
értesítve bennünket, hogy a magyarokkal már békét kö-
tött. Kérünk tehát benneteket tudósítsatok minél előbb,
hogy mily feltételek alatt kötöttétek ezen békét és kö-
veteket legfeljebb jövő vasárnapig küldjétek hozzánk,
hogy vele e béke ügyét tárgyalhassuk. Esküszöm nek-

tek az élő Istenre, az ég és föld teremtőjére, hogy sza-
vamat megtartom, és tudotok nélkül békét a némettel
nem kötök, mert esellel jár utána. Legyenek kegyelme-
tek jó hitben, mert mink mind hadsereggel mind hadi-
szerekekkel és más bármilyen szükséges kellékekkel jól va-
gyunk ellátva. Azonkívül a nagy Vezér már utban van
és legközelebb Nándorfehérvárt eléri.“ E tekintetben
határozatott, hogy Budára követ küldessék, és ezen
tiszttel Czobor Mihály ruháztatott fel, a ki Május 5-én
utnak indulni fog. Olvasatott továbbá Mátyás főherczeg
országgyűlésre meghívó levele, melyben egyszersmind
jelenti, hogy az Ország főkormányzójának kinevezte-
tett. Mire nézve a Karok és Bendek oda nyilatkoztak,
hogy fejedelmüktől semmi szín alatt el nem pártolnak.
Ezen nyilatkozatért a fejedelem saját követe által a
Karok és Rendeknek nyilvánosan köszönetet mondott,
azon kölesönös nyilvánítással, hogy velük élni és halni
kész. Délután csak magán ügyek tárgyalattak.
(Folyt. köv.)

A Tisza Tündére.

BOLGÁR KÁLMÁN-tól.

I.

Az oláhnap egyik jellemző sajátosságaihoz tartozik
a tulságos képzelődés, mely a jelen korban is, melyet
pedig a művelődés és felvilágosodás korának szere-
tünk nevezni, el nem hagyta a népet, hanem szüli a kü-
lönféle regét és meséket, mint a képzelődés első és
műveltség leggyöngébb szüleményeit. Míg a művelt
nemzeteknél már a dajkák hajmeresztő meséi is napról
napra gyérülnek, és a népregék, melyek az alsóbb réte-
gekre némi fényt derítenek, mindinkább ritkulnak, addig
az oláh nép minden hegyforrás és bércekről egy-egy
regét tud elmondani, melyek apáról fura szállottak és
a legnagyobb becsben állanak, talán, mert érzik néha-
néha az ydillek és népdalok hiányát, mik pedig legszebb
gyöngyei egy népnek.

-r- Az idő felmelegedése a múlt heteken le esett s a zordon időben össze halmazott havat kezdi felolvasztgatni. A vizek medrei kezdenek teledezni, és féltől, ha egy eső gyorsan éri meleggel, nagyobb áradásoknak leszünk kitéve.

Vegyes hírek.

† B. Józsi Miklós a magyar irodalom alapítója s élte utolsó perceiben hű s fáradhatlan munkása 71 év. korában febr. 27-én Drezdában megszűnt élni. Egy nemzetet közséi halottja ő kit a haza az elhunyt családjával együtt könyez meg. Áldás havai fölött.

— A debreczeni közönségnek nem fog a Szerdahelyi Kálmán vezetése alatti társulat színi élvezet adni. Szerdahelyi Kálmán megmarad a nemzeti színháznál. Debreczen pedig a színházat nem bizza vándor papok kezére. — Debreczen tudja legjobban mit tesz, — de ha rosszat nem akar azért, hogy később biztosan állítson jót, — azt igen is helyén teszi.

— A dohánytermesztést, mint a hivatalos lapnak Bécsből írják, a pénzügyminiszterium úgy akarja előmozdítani, hogy jutalomdíjakat biztosít azon községi előljárók, és jegyzők részére, kik a dohánytermesztés elősegítése körül maguknak érdemeket szereztek. A jutalom minden, a község területén dohánytermesztésre szánt kataszteri hold után 15 uj krajczár, melyben a községi bíró és jegyző, vagy csak egyik részesül ahhoz képest, a mint e részben mindkettő vagy csak egyik működött közre.

— Több előkelő hazánkfia, mint gróf Apponyi, gr. Károlyi György, gr. Dessewffy, gr. Szécsen és mások, „Magyar dohánytermelői kiviteli társulat” létesítésén fáradoznak, melynek célja a magyar dohánynak külföldön jó hirt szerezni, a termelőknek pedig jövedelmi forrást nyitni. Az alapszabályok már fölterjesztettek a nm. m. kir. helytartótanácsnak.

— A magyar földhitelintézet igazgatósága, az intézet forgalma könnyítése tekintetéből, felmondásra szóló pénztári jegyek kibocsáthatásáért folyamodott. A cs. k. pénzügyminiszterium a maga részéről már kinyilatkozatá, miként elvben semmi nehézség sem forog fenn, hogy az intézet az általa eddig kibocsátott, legalább is 6 óra szóló fizetési utalványok helyett jövőre rövid s legalább is három napi felmondásra szóló pénztári jegyeket kibocsásson, illetőleg hogy az erre, valamint az alapszabályoknak ily értelemben megváltoz-

tatására szükséges legfelsőbb engedély is kieszaközöltessek. Miután azonban a földhitelintézet pénzeit hosszabb időre adja ki, s különösen oly értékpapirokkal is, melyek azonnal értékesíthetnek, rendszerint csak kisebb mérvben rendelkezik, ennél fogva a magas pénzügyminiszterium nézete szerint a kérdéses jegyek kiadása az intézet érdekeire káros hatással is lehet, minek elkerülése tekintetéből mulhatlanul szükségesnek látja, hogy a pénztári jegyek kiadásának határai tüzetesen megállapíttassanak, s e czéla az alapszabályok 156., 157., 158. és 159. §§. átíromittassanak. — A mi pedig a pénztári jegyek mintáját illeti, erre nézve, megjegyeztetett, hogy azoknak külső alakjukra nézve is a törvényes fizetési eszközöktől s különösen a bankjegyektől lényegesen kell különbözniök. Minthogy végre az alapszabályok megváltoztatása csak a közgyűlés által határozathatik el, az említett központi hatóság ez irányban azon óhajást fejezte ki a főméltóságú magy. kir. udv. kancellária e részbeni átiratára, hogy az alapszabályoknak a pénztári jegyek kiadása folytán szükségessé vált módosításai, még mielőtt azok megerősítés végett legfelsőbb helyre felterjeszhetnének, a társulat közgyűlésével is közölteszenek, melynek egyébiránt szabadságában fog állani, hogy akár az igazgatóságot, akár másféle közegét nevében mind azon változtatások elfogadására felhatalmazza, melyek azontul netalán még szükségessé válnának.

— A nemzeti muzeum különféle felszerelési költségeire, mint Bécsből írják, Ö Felsőge egyszermindenkora 50,000 ftot utalványoztatni, évi segélyét pedig már f. é. január 1-jétől fogva, 7350 ftól 12,000 forintra emeltetni méltóztatott. Most tehát megnyílik a könyvtár s a ronda fakerítés is el fog tűnni valahára.

— Magyarországi gyógyszerészek fölterjesztett folyamodása következtében Ö Felsőge legkegy. megengedni méltóztatott, hogy az 1859. évi decz. 20-án kelt iparrend 58. és 59-ik §-ai (az üzletnek helyettesek vagy bérlők általi kezelése, s az üzletnek az iparos halála utáni tovább folytatása iránt), a magyarországi személyes jogu gyógyszerészekre is kiterjeszteszenek.

— Kocsis ujság. A párisi kocsisok „Union de cochers” czimű ujságot alapítottak, melynek ára havonként egy frank s melyet a rendőrileg pörbe fogott kocsisok, ha t. i. előfizetők, védelmükre közönlönyül használhatnak. Nem volna-e kedvök a budapesti bérkocsisoknak is ily lapot állapítani? Kérde a M. S.

— Vaspálya Magyarország és Galiczia között. Az „A. Z.”-nak írják Lembergől, hogy

ott társulat van alakulófélben, mely Stryjen és a vereczkei szoroson át egybe akarja kötni Galiciát Magyarországgal. Ez ügyben Galiczia részéről leginkább Smolka fejt ki nagy tevékenységet. Kívánatos, hogy létrejöjjön e vállalat, mely nagyon elő fogja mozdítani a magyar horknak Lengyel- és Oroszországba kivitelét.

Egyveleg.

— A ház mesterek prototypje. Párisban egy színészt többször fölkerült volt ház mestere: szerenzen neki egy ingyenjegyet valamelyik érdekes előadásra. Ez, hogy a sok hajszolástól megszabaduljon, egy nap hát a színházi titkárnak szóló levelet írt, melyet a ház mester rendeltetése helyén kézbesítvén, megkapta az annyira áhitott szabad-jegyet. Volt öröm, volt boldogság és — — köszönet? Az is, de igazán ház mesteres. A hónap végén t. i. a színész a mindenféle apró szolgálatokról szóló szokásos havi számlát megkapván a ház mestertől, a többek közt ily érdekes pontot is talált ott: „Egy levélnek a színházi titkárhoz való viteleért — — egy frank? Csak — egy frank.

Színház.

—X.— Csütörtökön márczius 2-án Egy szegény ifju története. Feuillet Octavtól. Ezen regényből átdolgozott színmű e nemben a jobbak közé tartozik, vannak ugyan helyek, hol az indokolás művészi szempontból igen gyarlónak s nem egészen kielégítőnek mondható; de a néző közönség figyelmét az események gyors fejlődése fokozatos érdekltségben tartván a mű árnyoldala előadás alkalmával kevésbé feltűnő. — A nyomorral, sőt majdnem az éhenhalással küzdő, de lelke tisztaságát híven megőrző főuri ifju (Odiot Maxime) Krasznay gonddal és igyekezettel, de nem hiba nélkül adta; azon jelenete midőn az étkezéskor Laubepin meglepi, nem volt eléggé jellemző; — mert mig egy részről kapkodása az étel után, kissé komikus színezetet öltött, másrészt Laubepin ajánlatára, melylyel jövőjét biztosítandó volt, nem fejezte ki kellően azon meglepő örömet, mely az ily jelenetknél természetes következetesség. Továbbá: szerelmét, midőn bevallja s midőn reménnyel kecsegtet, hűn festette, de a lemondásnak nem fájdalmas büszkeséget, hanem inkább da-

Ha a fáradt utazó Máramaros mohos bérézei között egy oláh füstös kunyhójába beköszönt, alig győzi hallgatni a családapák rémes meseit, melyekbe a képzelet majd gyönyörű természeti alakokat lenge tündérekkel vegyített össze, majd pedig kíséreteket idéz elő a sötély országából, melyek aztán megcsalják a napot, kiassák a Tisza gyöngyeit, stb.

Én, ki a regényes Máramarost mondhatom szülőföldemnek számtalan ily rege birtokába jutottam, melyek azonban csak percznyi élvezetet idézvének elő, mint sok más, hamar feledékenységre mentek; most azonban fájdalommal tapasztalom ezek hiányát és örömmel fogok tollat ha néha-néha ifju életkorom egy-egy ily emléke újra fölmerül emlékezetemben, — hogy azt, ha felruházva is papirosra tegyem. —

Ilyen ez is, a mit most itt közlök — ki tudja kitől hallottam, — elég az, hogy már régi és a népjákról származik.

II.

A regényes Máramaros bérézei közzé vezetem olvasóimat. Elhagyott utakon bolyongva, térjünk be egy kis faluba, mely magányosan, mint egy kis sziget a roppant oceanok közepette, hegyektől van környezve és csak itt-ott van egy kis nyílás, völgy, melyen aztán belopodznak a napsugarak. — A falu meglehetősen elhagyott, úgy hogy alig lehet pár házat szemlélni, s azok is lakatlanoknak látszóttak. Csak egy kis ház vonja magára figyelmünket, melynek repkényekkel átfolyt falai és a mellette diszjelgő kert élénk ellentétben áll a falu rondaságával. — A kis ablakon egy csinos, de feltűnően halvány leányka könyökölt ki — Szép arca — a nap utolsó sugaraitól körülveve, — kellemos szelidséggel nyugodott fehérke kezéin és nyugtalanul tekintett ki a kanyarodó útra, mintha valakit várna. . . .

Szegény rab rabláncz nélkül! . . .
Szegény rab mi hozhatott ide! . . .

Marinka még mindig ott könyökölt fájdalmas epedéssel, mig végre nyugtalanul állott fel:

— Még nem jön — pedig már a forró nap sugaraiból búcsút mondanak a földnek. Szegény Todor! hiába akard te Marinkát e szép fogságból kiszabadítani, mert jaj ha Vetseszlav megtudja, hogy hozzám jársz. . . Ah! valami mozog — talán ő jön . . . nem! pedig már a kis tollasok is elzengék estimájokat. . .

Ily bus szavakat rebege Marinka, midőn végre újra éledni kezd — imádkozott. — És mintha a kétségbeesés fohásza nem hiába szállottak volna az égbe — alig, hogy kimondá az utolsó Ament, ujult erővel kelt föl a czipfázott szőnyegekkel betakart földről — a reményt meghozá számára a hit, a nyugalmat az imádság.

Még egy hosszú, sovár tekintet . . . aztán újra leterdelt a földre . . . minden néma . . . sötét lön. —

Mielőtt tovább fűznék elbeszélésünket, kell, hogy megismerkedjünk Marinka körülményeivel, kell, hogy igazoljuk e felkiáltásunkat:

Szegény rab rabláncz nélkül!

* * *

Elbeszélésünk idejében a hagyomány szerint egy dús hatalmas oláh birta Máramaros erdőkkel átölelt vidékeit, különösen azon tájat, hol a halaktól gazdag Tisza mossa tiszta habjaival a fekete földet. — Hatalmas volt Vetseszlav, de a mily hatalmas, ép oly kegyetlen. Rablóvárának falai, melyet a felelemből hódoló pórok véres verejtékkel emeltek föl — nem volt nap, hogy négy-öt áldozat jajkiáltását nem hangoztatták volna vissza, és földig alázva borult le a gyávaságtól aljas nép, ha Vetseszlav őket a vár falaira parancsolta.

Az ősz, kinek tagjait megtörte már a kor és tapasztalás, úgy mint az ifju leborult előtte, megtörik, mint a csúszó féreg — mit szóljak még a nőkről, az égető fekete szemü, barnafürtű leányokról, kiket egy csillámló, egy veres üveg koráll képes el csábítani?

Vetseszlav szenvedélyeinek semmi sem állt ellend, előtte nem volt Isten, erény és szeretet; kihalt lávához hasonlított, melynek tüze — a nemes érzelmek árja örökre kihavvadott. — A szerelem soha sem hatott szívéig és ha néha-néha hallotta is bűvös énekét, elnémitá ezt a percznyi élvezet.

Egy idő óta azonban megtérni látszott Vetseszlav s viseletén is észrevehető változás történt. — Azonban hiába törték fejüket a jámbor öregek e hirtelen változás okán, sehogy sem tudtak rájönni, mig végre Ron novot, a hatalmas ur egyik hű szolgáját, sikerült megvesztegetni, ki könnyen tudhatta az egész dolgot, sőt Marinka őrizete reá volt bizva.

Ő a jámbor nép legnagyobb öröme elbeszélének, hogy Vetseszlav mint rablá el a szomszéd Izikucz tündér szép leányát — mily szép élet fog most a vár lakóira virradni, mert a kedves Marinka nyájassága és leereszkedése közhírű volt. Azt azonban nem tudta megfejteni, miért tartja fogságban a leánykát, minthogy belátván a bojár roppant hatalmát daczolásra a gyöngeszűz részéről nem is számoltak. — Marinka, hódolva a durva erőszaknak kénytelen volt Vetseszlavot követni, de szíve az első szerelem leglángolóbb tüzétől égve másért dobogott — szerelme, szíve, mindene Todoré volt. Vetseszlav mindent megtön hogy Marinkát kényszerítse nevére tenni, és hogy különösen Todorót elhárja; ezért választá lakásul várához közelfekvő kis házacska, melyet azonban Todor pontosan ösmert, és nem is késett a derék ifju Marinkát meglátogatni, ha Romanov naplementekor élelmért fölment a közelfekvő várba. — Romanov a hű szolga nem sejté ezt, és így Todornek sikerült a menekülési tervet tudatni Marinkával. —

Egy nap még, és . . . vagy veszve vannak, vagy Marinka Todoré . . .

(Folyt. következik).

czos kifejezést adott. — Rónay a kevély magától jól játszta, legjobban sikerült azon jelenete, midőn **Maxime**-mal a romok közt találkozott, de itt gyenge organuma gátolta, hogy erejét kellően kifejtse; amiért azonban nem a t. művész, de a természet lenne megrovandó, ha ugyan szabályszerű játéka, igen izletes öltözetei s szinpad-i othonossága, az ily hibákat nem feledtetnék el a közönséggel. — **Philippovic** né (Laroque asszony) játéka ellen csak az a kifogásunk van, hogy a kreolnőnek igen magyaros jelleget kölcsönzött. Ezt levonva, helyén volt. — Rónay az öreg Laroque-ot nem oly kitanó alakító tehetséggel bírő művész játszta volna, alig lett volna észrevehető, így azonban egyik legérdekesebb jelenség volt az egész darabban. Legtermészetesebben sikerült azon jelenete, midőn a piketirozást emlegeti. — **Balázsi Ilkát** (Helen) sajnáltuk. Az ily szerepek nem neki, de egy sokkal tapasztaltabb színésznőnek valók. Nem azt akarjuk itt érteni, hogy a t. kisasszony talán nem volna képes sokkal nehezebb és nagyobb szerepekkel is megpróbálkozni; de egyénisége egyáltalában nem alkalmas cselszövőféle szerepekre. — **Berzsenyi** (Laubepin) szerepkörében volt, de mint

majd mindegyik közreműködő, úgy ő sem volt eléggé elkészülve. — **Bettenfalvi** (Bevallon) az efféle szerepekre legnagyobb hivatással bír, de ma nem volt egészen helyén. Több finomságot igyekeztek elsajátítani, s jobb kezével kevesebbet hadonázzon. A tehetség és szorgalom jelei különben nála minden föllépte alkalmával felismerhetők. **Balogh Károly** (Alain) az érzékeny jó szívűséget igyekezett jól kifejezni. — **Balogh** né (Aubri asszony) nem igen találta magát szerepében, nem is neki való. — **Szeffi** (Detmares) megtanulta szerepét, de nem tud folyékonyan beszélni. — **Sándori** (Gaston) **Bartha** (Vauberger) **Brandt** (Champlain) **Sándoriné** (Vauberger) **kis szerepeket** becsületesen elmondta. **Rónay Mari** (Kristine) zajos tapsokban és kihívásokban részesült. **Brandt Hermint** (Ivonet) szinte megtapsolták s mindketten megérdemelték. Az előadás jobban is mehetett volna. — **Közönség közép számmal.**

— Pénteken március 3-án „**Borgia Lucretia**,” opera 3 felvonásban. Donizetti egyik maradandó becsü dalműve. A czimszerepet **Mindszenti Cornelia** hévvel s biztossággal énekelte, van valami oly kedvesség hangjában, mely hatás nélkül nem maradhat. Játékában

hiányzik a szabatosság, plasztikája nem kerekded s egész testével de főleg fejével igen sokat hajlong, mi által csinos alakja inkább veszít, mint nyer. Öltözete elegans volt. A második felvonás nagy hármása szépen sikerült. **Schinek Józefa** (Orsino) jó kedvvel játszott s különösen a bordalt szépen énekelte. **Tanner** (Don Alphonso) gyönyörű hangja egy kissé kevesebb tremolázással bármely szinpadon dicsőséget szerezne számára. Járása igen feszes. **Gerecs** (Gennaro) a közép hangokban jól énekel. **Philippovich** (Gubetta) helyén volt. — Az előadás eléggé sikerült. — **Közönség közép számmal.**

Sajtóhiba.

Lapunk mult számának „**Tudjátok-e?**” című költeményében két szó kihagyatván, a költemény első részét, így kérjük olvasni:

Tudjátok-e mi az a boldogság? ..
Tudjátok-e mi a szív szerelme?
Tünde báb ez, a mely láthatatlan
Hálójával horgot vet a szivre.

KOZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1864-dik évi december 1-jétől kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:	
Kassa indulás	5 óra — p. reggel
Miskolcz	7 „ 52 „ „
Tokaj	9 „ 35 „ „
Nyiregyháza	10 „ 34 „ „
Debreczen	12 „ 12 „ délnben
Püsp. Lad.	1 „ 45 „ délután
Szolnok	4 „ 44 „ „
Czegléd érkezés	5 „ 41 „ este
Pest	8 „ 37 „ „
Bécs	6 „ — „ reggel

II. Bécs és Pestről Kassa felé:	
Bécs indulás	8 óra — p. este
Pest	6 „ 25 „ reggel
Czegléd	9 „ 27 „ „
Szolnok	10 „ 27 „ „
Püsp. Lad.	1 „ 26 „ délután
Debreczen	3 „ — „ „
Nyiregyháza	4 „ 28 „ „
Tokaj	5 „ 25 „ este
Miskolcz	7 „ 29 „ „
Kassa érkezés	10 „ 34 „ „

A közállomásokról indulás ideje a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról **Ungvárnak**, **M. Szigetre** minden éjjel 12 óra 30 perczkor.
„ **Eperjesnek**, **Lőcsére** minden éjjel 12 órakor.
„ **Pestre**, **Rosnyón** és **Vácson keresztül** minden hétfőn reggel 2 órakor.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról **Eperjesre** indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Ungvárról Kassára: minden vasárnap, kedden és csütörtökön reggeli 6 órakor.
Kassáról Ungvárra: hétfőn, szerdán és pénteken reggeli 6 órakor.
Ungvárról Munkácsra: minden vasárnap d. u. 4 órakor, kedden és szerdán reggeli 6 órakor, csütörtökön délutáni 4 órakor.
Munkácsról Ungvárra: minden hétfőn, kedden, szerdán és pénteken délutáni 1 órakor.
Ügynökség: Kassán: Spielman József. — Ungvárott: Pollák Fülöp. — Munkács: Tóth Károly.

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassa, március 3-án. Az idő tetemesen meglágyult, nedves napok járnak, gyakran esik havas eső, ha hirtelen átmelegszik a lég, hogy a hó egyszerre indul olvadásnak, nagy víz lesz. — Az utak ismét megnehézték. **Piaci árak:** Buza különként 5 frt 20 kr. — 6 ft. — Kétszeres 4 f. 20 — 40 kr. — Rozs 3 f. — 3 f. 60 kr. — Tengeri 2 f. 60. 3 f. — Árpa 2 f. 40 — 60 kr. — Zab 1 f. 40 kr. — Burgonya 1 f. 60 — 80 kr. — Bab 6 f. 40 — 80 kr. — Lencse 6 f. 60 kr. — Kása 7 f. — Szesz itczénként nagyobb mennyiségben 15 1/2 — 16 kr. — Vaj itczénként 5 — 10 kr. — Ma szép időnk van.

Gálszécs, Febr. 22, 23 és 24-én a borzasztó hóvizatar miatt a közlekedés megszűnt, heti vásárunk nem volt, mert senki nem jöhetett, a boltok zárva voltak, — 25-én azonban a szeledebb idő beálltával a városban több helyeken a 2 ól sőt 2 1/2 ól magas hó fúvásokat számos emberi erővel kitisztítottuk s a közlekedést megnyitottuk, — azóta az idő meglágyult. **Piaci árak** f. hó 2-ről a piaci árak: Búza különként 5 f. — Gabona 2 f. 80 kr. — Árpa 2 f. 40 kr. — Zab 1 f. 60 kr. — Tengeri 3 f. — Paszuly 6 f. 40 kr. — Lencse 6 f. 40 kr. — Kása 7 f. — Krumpli 1 f. 60 kr. — Széna mázsája 1 f. — Szalma mázsája 50 kr. — Szesz 30 foknyi 16 1/2 kr.

Hivatalos értesítő.

458. sz.

T. K. Hirdetmény.

Piller Józsefnek Györgyi t. j. k. sz. a. birtokok ellen a második végrehajtási árverés f. é. mártius 31-ik napjának reggeli 10-ik órájára a helyszínére kitűztetvén, ez azzal köröztetik, hogy az összes 18124 frtra becsült birtok ez árverésen becsáron alól is leszen eladandó és hogy a becs valamint az árverési feltételek addig is a megyei Törvényszéki Italtárában megtekinthetők lesznek.

Abaujmegye Törvényszéke mint Telekkönyvi hatósága. — Kelt Kassán Febrnár 20-án 1865.

Kunsch Gabor,
m. alispán.

621. plg. sz.

Árverési hirdetmény.

Kassa sz. kir. város Törvényszéke, mint csödbíróság részéről ezennel közhírré tétetik, — miszerint Lencz testvérek csödtömegéhez tartozó, Kassán a főutcán 190. sz. alatt fekvő, a Kassai 123. t. j. k. igtatott s 10,29 1/2 f. krra becsült ház f. é. március 31-én első, ugyanazon évi majus 1-én második ivben, és ekkor becsáron alól is mindenkor d. e. 9 órakor a város telekkönyvi hivatalában nyilvánosan elárverezendő lesznek.

Miről a venni szándékozók azon megjegyzéssel értesítenek, miszerint az árverési feltételeket e város telekkönyvi hivatalában megtekinthetik.

Kelt Kassán 1865. évi febr. hó 17-én tartott város törvényszéki mint csödbírósági ülésből.

Rélay Róbert,
ajogyzó.

Árverési hirdetmény.

Kassa szab. kir. város tszéke mint telekkönyvi hatósága által a végrehajtási árverés a kassai takarékpénztár részére, ennek 100 o. é. frt követelése és törvényes járulékok erejéig — **Pusztay Sámuel** alesperes ellen, ennek a kassai 1524-ik sz. telekjegyzőkönyben 4787 és 4758. h. r. sz. alatt egyedül saját nevére bejegyzett fekvőségére, melyek egy szőlő, szántóföld és rétből állanak, s összesen 600 o. é. frtra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül f. évi mártius hó 9-ik és április hó 10-ik napjainak mindenkor d. e. 10 órája, — Kassa sz. kir. város tkönyvi hivatalában kitűztetett. —

Melyre venni szándékozók, oly kijelentés mellett hivatalnak meg, hogy az árverési feltételek a városi t. könyvi hivatalban bármikor megtekinthetők, s hogy a kérdéses ingatlanok, a mennyiben az első árveréskor becsültéken felöl nem adatlatnának, a második árverésen a legelőbbet ígérőre becsáron alól is legőgnak utetni.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Magán hirdetések.

Enyiczken mártius 1-től fedezni fognak: Golden Chap 16 markos hétévesfej

t e l i v é r

angol mén husz forintért egy kanczát.
Chinschal angol

f é l v é r

hét éves 16 markos fakó tíz forintért egy kanczát.
Takarmány folyó árért adatik a kanczákknak.

A kassai szeggyári társulat — tudomájára adja a t. cz. közönségnek, hogy az eddigelé legjobbnak ismert trágya szert

„csontport“

gyarában készített. Ezen csontporrali trágyázás úgy a földnek kitunó javítására mint szintén a szőlő, cukor répa, repce hüvelyes vetemények löhere s egyéb takarmányok termeléseinek mennyiség tekintetében a legelőnyösebb sikert eredményezett.

Gyári ára ezen első rendű finom csontpornak bécsi mázsánként 2 frt. 20 k. A begönyölés külön számítatik. Megrendelések a kassai szeggyárhoz, **Densky** és **Luszgallner** vagy **Fleischer** és **Megay** kassai kereskedelmi czégekhez intézendők.

WERFER KÁROLY

könyv- mű- és hangjegy-kereskedésében Kassán,

felső utca 342-ik szám alatt

kapható

francia, rózsá, zöld, chamois és lilaszínű **Damassé de luxe** papirozt, a név kezdő betűinek ingyen domborkinyomatával ellátott 100 drbnak ára 1 frt 80 kr., 100 darab nyolezadrét francia levélpapiros 100 darab levélborítékkal csak 1 frt, ugyszinte 100 darab látogatójegy dombornyomással 1 frt 20 kr., 100 db nyolezadrét levélpapír finom tokban, a név kezdő betűinek ingyen nyomatával, 100 db borítékkal, 1 tuczet finom aczeltoll, 1 vonalzott lap, 1 tolnyel, 1 rajzón, 1 darab spanyolviasznak és 1 üvegese Alizarintintának ára összesen 1 frt 75 kr. o. ért.